

« Εις μνήμην»

γράφει η *Ελένη Βασιλάτου –Κοσμίδη*

Από την Παρασκευή 14 Σεπτεμβρίου η Διεθνής Παιδιατρική Ογκολογική οικογένεια θρηνεί την απώλεια του μεγάλου δασκάλου, του φίλου του νέου αλλά και του ώριμου παιδίατρου-ογκολόγου, του Giulio D'Angio, του Dan με την γλυκειά και ευγενική φυσιογνωμία και το κλασικό παπιγιόν.

Γεννήθηκε στο Brooklyn το 1922 από Ιταλούς γονείς και σπούδασε στο Κολλέγιο του Πανεπιστημίου Columbia και στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Harvard. Κατά την στρατιωτική του θητεία εργάστηκε σε Νοσοκομεία της Ιαπωνίας και στη συνέχεια επέλεξε να μελετήσει Αναγεννησιακή τέχνη στη Φλωρεντία.

Επέστρεψε στη Βοστώνη το 1948 όπου εκπαιδεύτηκε στην ακτινολογία και στη συνέχεια στην ακτινοθεραπευτική ογκολογία και όπου διδάχθηκε από τον Sydney Farber ότι **«όπου υπάρχει ένα άρρωστο παιδί υπάρχει μια άρρωστη οικογένεια»**. Εργαζόμενος στο Νοσοκομείο Παιδών της Βοστώνης μελέτησε τη συνέργεια της Ακτινομυκητίνης D με την ακτινοθεραπεία και στη συνέχεια το 1969 οργάνωσε την πρώτη ομάδα εργασίας στην παιδιατρική ογκολογία το National Wilms Tumor Study.

Η ενασχόλησή του με τα παιδιά που έπασχαν από νεφροβλάστωμα οδήγησε τον Dan το 1970 στην ιστορική ρήση **«cure is not enough»**.

Μέλος της Διεθνούς Εταιρείας Παιδιατρικής Ογκολογίας (SIOP) από το 1972 , έγινε Πρόεδρος της Εταιρείας το 1986.

Στα πολλά δημιουργικά επιστημονικά του χρόνια ήδη στη Φιλαδέλφεια από την δεκαετία του 1970, συμμετείχε στη δημιουργία ομάδων εργασίας και αντίστοιχων πρωτοκόλλων για το λέμφωμα Hodgkin, την ιστιοκυττάρωση Langerhans και συνέβαλε στην παρατήρηση της αυτόματης υποστροφής του νευροβλαστώματος σε ορισμένα βρέφη. Μεταξύ άλλων οργάνωσε την ομάδα των απώτερων συνεπειών (LESG) και το 2004 ίδρυσε την εταιρεία παιδιατρικής ακτινοθεραπευτικής ογκολογίας (PROS). Το 2017 κατά την διάρκεια των εργασιών του Συνεδρίου της SIOP στην Washington, έλαβε το τελευταίο -από τα πολλά- βραβείο «Life Time Achievement Award».

Ένα χρόνο αργότερα, τώρα, « τα μάτια του Dan έκλεισαν για να ανοίξουν σε ένα καλύτερο κόσμο» όπως έγραψε η από το 2005 σύζυγός του Audrey Evans. Και όπως είπε ο ίδιος :

«Η μεγαλύτερή μου ικανοποίηση ήταν όταν έλαβα από ασθενή μου γράμμα που έγραφε ότι γέννησε ένα μωρό»